

Ta oli jo muidugi nõrka sadgi inimene ja et ta ennast väga wara jalale ajas, seepärast jääti ta raskesti haigeks. Armas sõber; waat seda nimetaks „raskeks ajaks,” mis nüüd seal majas oli. Õli oli pime ja tarvitab isegi talutajat, laste isa oli hommikust õhtuni omas ammetis, ema suremas haige, ja lapsed veel kõik wäetimad, kes pidi seal teist aitama; fest ühed olid wanast wäetimad ja teised lastest üldremad, ja kommodi sahlis mitte kopikat raha.

Aga pea! — lugija uultest loen: „Mis ta ei wötnud enesele parema foha?”

Jah, sunga teeme juure liüna, aga fättega ei saa meie lärbasse pesagi walmis.

Jumal tänatud, et meie kirjutaja nii sugune tuule-tallaja ei olnud; ta lootis Jumala peale.

Kui ta nüüd kudagi muud wiji enam läbi ci saand, siis wöttis ta passi-mutteri majasse ja see oli nii kaua neil, tunni haige terweks sai ja ise oma majatallitust toimetada wöis.

Tohter oli fa oma seitse nädalat sisse ja wälja läinud ning oli üks neist, kes aptekrid rikkaks, aga rahva waejeks teewad ja kes oma ladina keele sedelist enam abi ootas, kui suurelt Jumalalt

eneselt. Waene kirjutaja pidi selle wötmia, fest ta elas ta naabris ja oli muidu finulns tohter.

Jumalale tänu, ta abikaasa sai viimaks tül jälle terwets, aga last ei wöinud ta imetada, fest et ta väga ünder oli; seepärast pidi siis laps lehma piimaga üleskasivatud saama. Kerge tül öölda, aga kus tuli ots ja mis piim makema tuli? Ja kui aasta lõpp tuli, seal saatis siis apteker oma seitsome füünrajse rehkmungi ja tohter uisama; passi-mutter tahtis oma paska ning piimamutter ja kingsep pärised oma.

Kui nüüd meie waene kirjutaja foju tuli, siis arwas ta kõik, ülemaanimetud pärijate summad tollu ja — oh heldele! — seda oli tosset kolmikümme rubla rohkem, kui et tal hinge taga raha oli, ja nüüd olid tal rangal pealegi wölad kaelas. Seal juures õhkas ta nüüd forra nönda, et wana äi seda teise tuppa kunsis ja lüsits: „Ludwig, mu poeg, mis su südant nönda foormab, et ja nii väga raskesti õhjad?”

Nüüd püüdis ta seda oma äia eest tül warjata ja tegi hoopis teist juttu, aga wana inimene tündis tül, mis seesugune õhkamine tähendas,